

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 2/2019
31.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Раде Рвовић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К.53/15 од 09.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 977/18 од 06.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Раде Рвовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К.53/15 од 09.05.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 977/18 од 06.11.2018. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у преосталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К.53/15 од 09.05.2018. године, окривљени ВВ, окривљени АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, и осуђени на казну затвора у трајању од по 1 (једну) годину и 6 (шест) месеци. На основу одредбе члана 63. став 1. КЗ окривљенима је у казну затвора урачунато и време проведено у притвору од 18.05.2014. године до 24.02.2016. године. На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ГГ је упућен да имовинскоправни захтев у целости остварује у парничном поступку. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка, ближе описаним у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 977/18 од 06.11.2018. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног АА и преиначена пресуда Вишег суда у Суботици К.53/15 од 09.05.2018. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА за кривично дело учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика за које је том пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године у коју казну се окривљеном АА урачунава и време проведено у притвору од 18.05.2014. године до 24.02.2016. године. Наведеном пресудом Апелационог суда у Новом Саду жалбе браниоца окривљених АА и ББ у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног ВВ су одбијене као неосноване и пресуда Вишег суда у Суботици К.53/15 од 09.05.2018. године у неепреиначеном делу је потврђена.

Против наведених пресуда захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Рада Рвовић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, 438. став 1. тачка 7) ЗКП и члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, преиначи побијане пресуде и оптужене АА и ББ ослободи оптужбе или да им изреке условну осуду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљених, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1 ЗКП, са образложењем да се исте заснивају на доказу на коме се не може пресуда заснивати и то на налазу и мишљењу Безбедоносно-информативне агенције од 04.10.2014. године. Према ставу браниоца налаз и мишљење које је БИА дала није стручно и није валидно, из разлога што у Републици Србији постоји установа која је акредитована за такву врсту вештачења, а то је НКТЦ УКП МУП Београд, из ког разлога вештачење није могла да ради установа која за то није акредитована, односно за такву врсту вештачења.

По оцени Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1 ЗКП. На исту повреду закона одбрана окривљених указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни 3 у шестом ставу, дао разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљених у захтеву истиче и да је побијаним пресудама повређен кривични закон из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и у вези са тим наводи да побијане пресуде нису могле бити донете на основу оптужног акта који се налази у списима предмета и оспорава измене оптужног акта извршене пре главног претреса.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП прописана је битна повреда одредаба кривичног поступка када је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежност органа. Из списка предмета произилази да је Више јавно тужилаштво у Суботици подигло оптужницу бр. КТО.54/14 дана 14.11.2014. године, да је извршена измена чињеничног описа и правне квалификације кривичног дела дана 07.04.2017. године и 12.04.2018. године, које је квалификовано као кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ. Одредбом члана 5. ЗКП прописано је да је за кривична дела за која се гони по службеној дужности овлашћени тужилац јавни тужилац, па је из наведених разлога јавни тужилац и овлашћени тужилац за заступање оптужбе у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљених наведене пресуде неосновано побијају због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Бранилац окривљених у захтеву наводи и да је побијаним пресудама повређен кривични закон из члана 439. став 1. тачка 3) ЗКП, обзиром да суд није правилно одмерио казну, имајући у виду чињенице које утичу да казна буде већа или мања и то у односу на окривљеног АА, указујући да на његовој страни постоји низ олакшавајућих околности чији би правилан и законит резултат био да се окривљеном АА изрекне или условна осуда или новчана казна у минималном износу.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овога суда, бранилац окривљеног АА побија правноснажне пресуде због неправилне одлуке о кривичној санкцији и у суштини истиче повреду ЗКП из члана 441. став 1. ЗКП.

У преосталом делу захтева, бранилац окривљених истиче и битну повреду одредаба из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер у оспореним пресудама нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима које у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредаба из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредаба из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Ирина Ристић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**